Dosarul nr.4r-3318/24 Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
4-24035129-02-4r-24072024 Judecător Tatiana Postolachi

D E C I Z I E
În numele legii

13 noiembrie 2025 mun. Chişinău
Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Ion Bulhac
Judecători: Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

examinînd în şedinţă publică, în ordine de recurs, /fără prezența părților în proces/, recursul declarat de către avocatul Lazăr Andrieș în interesele lui ***** împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 18 iunie 2024, prin care a fost respinsă contestația depusă de către avocatul Lazăr Andrieș în interesele contravenientului ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM01 000098 din 27 februarie 2024 și a deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DSV01 000089 din 27 februarie 2024 întocmite în privința lui *****, în temeiul art.287 alin. (10) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

Prin decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DSV01000089 din 27.02.2024, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției, prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale în mărime de 700 u.c., cu confiscarea mărfii, pentru faptul că, la data de 28.11.2023, ora 10:52, fiind stopat și verificat de către funcționarii vamali ai SEM Centru pe traseul Leușeni – Chișinău, automobilul de marcă ***** cu n/î*****, s-au depistat colete din Marea Britanie, iar la traversarea frontierei de stat acestea au fost parțial declarate organului vamal, valoarea mărfurilor constituind suma de 142 410 lei.

La 13 martie 2024, avocatul Lazăr Andrieș a depus în interesele contravenientului ***** o contestaţie împotriva deciziei asupra cauzei

contravenționale seria/nr. DSV01000089 din 27.02.2024, solicitând anularea acesteia, cu încetarea procesului contravenţional.

În motivarea contestației, a invocat că, nu a fost informat despre dreptul său la apărător în momentul constatării contravenției imputate, care de altfel nu a fost citat nici la emiterea deciziei contestate.

Consideră că, de către agentul constatator au fost neglijate prevederile art. 447[1] Cod contravențional la emiterea deciziei nominalizate, precum și prevederile art. 443 Cod contravențional, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 18 iunie 2024, a fost respinsă contestația depusă de către avocatul Lazăr Andrieș în interesele contravenientului ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM01 000098 din 27 februarie 2024 și a deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DSV01 000089 din 27 februarie 2024 întocmite în privința lui *****, în temeiul art.287 alin. (10) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea nominalizată, avocatul Lazăr Andrieș în interesele lui ***** a declarat recurs solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a hotărîrii nr. 5r-3205/2023 din 21.03.2024 cu achitarea recurentului învinuit în comiterea săvîrşirii contravenţiei indicate în procesul - verbal cu privire la contravenţie nr.MAI05951001 din 28.04.2023, încetarea procesului contravenţional.

În motivarea cererii de recurs s-au invocat următoarele motive:

- nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenţie or, lipsa faptei contravenţionale face imposibilă existenţa vinovăţiei recurentului. Conform prevederilor art. 375 alin. (1) Cod Contravenţional „Persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în mod prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa’’- alin. (2) art. 375 CC. Conform prevederilor art. 8 alin. (1) Cod contravenţional prevede: Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. De asemenea Codul de Porocedură Penală în art. 8 menţionează că „Persoana acuzată de săvârşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atât timp cât vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, alin. (2): Nimeni nu este obligat să dovedească vinovăţia sa". La fel şi art. 425 CC alin. (7) menţionează că: „Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod".O altă eroare procedurală este anexarea la materialele cauzei a fotografiilor care arată limita de viteză a indecatorului 70 la ora, care din imagene se vede că anotimpul este iarna, fără a da o apreciere probei date, adică contrar art.425 alin.(2) CC, fotografiile sau

corpurile delicte care se prezintă instanţei în fotografii urma a fi recunoscută în calitate de corp delict, în cazul în care aceasta erau indicate în procesul-verbal de contravenţie, însă ele au fost obţinute ilegal şi prezentate instanţei de judecată.

În temeiul prevederilor art.471 Cod Contravențional, alin. (1) recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune printr-o încheiere motivată fixarea şedinţei de judecată, cu citarea părţilor pentru prezentare la proces.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată, că recursul este necesar de a fi respins ca nefondat, cu menţinerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărîrea atacată, dacă acesta este nefondat.

Din materialele dosarului, Colegiul Penal reține că, prin decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. DSV01000089 din 27.02.2024, ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale în mărime de 700 u.c., cu confiscarea mărfii, pentru faptul că, la data de 28.11.2023, ora 10:52, fiind stopat și verificat de către funcționarii vamali ai SEM Centru pe traseul Leușeni – Chișinău, automobilul de marcă ***** cu n/î*****, s-au depistat colete din Marea Britanie, iar la traversarea frontierei de stat acestea au fost parțial declarate organului vamal, valoarea mărfurilor constituind suma de 142 410 lei.

La 13 martie 2024, avocatul Lazăr Andrieș a depus în interesele contravenientului ***** o contestaţie împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DSV01000089 din 27.02.2024, solicitând anularea acesteia, cu încetarea procesului contravenţional.

În motivarea contestației, a invocat că, nu a fost informat despre dreptul său la apărător în momentul constatării contravenției imputate, care de altfel nu a fost citat nici la emiterea deciziei contestate.

Consideră că, de către agentul constatator au fost neglijate prevederile art. 447[1] Cod contravențional la emiterea deciziei nominalizate, precum și prevederile art. 443 Cod contravențional, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 18 iunie 2024, a fost respinsă contestația depusă de către avocatul Lazăr Andrieș în interesele contravenientului ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM01 000098 din 27 februarie 2024 și a deciziei asupra cauzei

contravenționale seria/nr. DSV01 000089 din 27 februarie 2024 întocmite în privința lui *****, în temeiul art.287 alin. (10) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În temeiul prevederilor art. 10 Codul Contravenţional al RM, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancţionează şi determinarea în fapta comisă, a condiţiilor cerute de norma de incriminare pentru existenţa acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Codul Contravenţional al RM, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, iar potrivit prevederilor art. 460 Codul contravenţional, instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravenţional al RM, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la

constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Colegiul Penal prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății reiterează că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

În afară de aceasta, Colegiul Penal reține că, la înfăptuirea justiţiei judecătorii sînt independenţi şi se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele contravenționale pe baza legii şi în condiţii care exclud orice presiune asupra lor.

Mai mult, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Examinînd recursul declarate de către recurent în prezenta cauză, Colegiul Penal consideră că argumentele acestuia, cît și un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult decît atît prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

Sub acest aspect, Colegiul penal consideră că prima instanță justificat a conchis că, la caz s-a constatat cu certitudine că, organul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanţe, iar instanţa reţine că întocmirea deciziei de sancţionare este temeinică. Instanţa corect a concluzionat, că faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost dovedită pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a

face dovada contrarie celor consemnate, însă nu a reuşit să răstoarne prezumţia de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

Colegiul Penal consideră, că recursul declarat la caz este formal și reprezintă de fapt dezacordul recurentului cu aprecierea instanței de judecată, or instanța de recurs consideră aprecierea instanței de fond una clară, certă și bine motivată, iar careva probe și temeiuri de casare a acesteia nu au fost depistate.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat avocatul Lazăr Andrieș în interesele lui ***** și a menţine hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 18 iunie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod Contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Lazăr Andrieș în interesele lui ***** și se menţine hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 18 iunie 2024, prin care a fost respinsă contestația depusă de către avocatul Lazăr Andrieș în interesele contravenientului ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. SVM01 000098 din 27 februarie 2024 și a deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. DSV01 000089 din 27 februarie 2024 întocmite în privința lui *****, în temeiul art.287 alin. (10) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Ion Bulhac

Judecători: Natalia Mămăligă

Vitalie Pîslariuc